

Dosarul nr. 3ra-1055/22
2-21011021-01-3ra-11102022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: A. Paniș)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: Gh.Mîra, Gr.Dașchevici, A.Bostan)

Î N C H E I E R E

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Compania de Asigurări „General Asigurări” Societate pe Acțiuni împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerului Afacerilor Interne, terț Corneliu Negru cu privire la anularea actului administrativ defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

împotriva deciziei din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră împotriva hotărârii din 20 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 25 ianuarie 2021 Compania de Asigurări „General Asigurări” Societate pe Acțiuni (în continuare CA „General Asigurări” SA) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ favorabil.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, examinează accidentul rutier, care s-a produs la data de xxxxx, cu implicarea autovehiculului de model xxxxx, cu numărul de înmatriculare xxxxx, condus de către xxxxx, care deține polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă nr. xxxxx.

Reclamanta a menționat că, fiind înregistrată în calitate de operator de date cu caracter personal ale persoanelor fizice asigurate, garantează prelucrarea acestora în mod corect și conform prevederilor legale, fiind colectate în scopuri legitime, explicite. Astfel, s-a adresat către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră cu o solicitare, de a-i fi comunicată informația ce vizează traversările frontierei de stat a Republicii Moldova de către xxxxx pentru perioada 01 noiembrie 2017 – 01 decembrie 2018.

Reclamanta a relevat că, prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, recepționat la data de 10 decembrie 2020, i s-a refuzat furnizarea informației solicitate.

Reclamanta consideră că, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră neîntemeiat a respins cererea CA „General Asigurări” SA privind accesul la informație.

Or, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră este subiect al art.6¹ din Legea nr.407 din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, încadrându-se în sintagma „alte autorități și instituții publice, care dețin informații și date ce pot asista examinarea circumstanțelor, vor prezenta informații și documente cu privire la cauzele și circumstanțele producerii riscurilor asigurate”.

De asemenea, reclamanta a menționat că, scopul solicitării nominalizate este identificarea uneia dintre circumstanțele producerii riscului asigurat și anume, capacitatea persoanei vinovate de a conduce autovehicule pe teritoriul Republicii Moldova. Acest fapt de regulă, se confirmă prin permis de conducere, eliberat de autoritățile Republicii Moldova, însă, la caz, șoferul este cetățean străin și dacă se afla pe teritoriul Republicii Moldova mai mult decât 6 luni, urma să preschimbe permisul de conducere eliberat de autoritățile unui stat străin pe un permis eliberat de autoritățile Republicii Moldova.

Astfel, pentru a afla dacă xxxxx era sau nu obligat la data accidentului rutier să dețină permis de conducere emis de autoritățile Republicii Moldova, urma să se cunoască dacă acesta a intrat în Republica Moldova mai mult decât un an de zile înainte de producerea accidentului rutier. Această informație este necesară instrumentării dosarului de daune și este deținută doar de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră.

Reclamanta a mai menționat că, datele solicitate nu sunt excesive. Or, a fost solicitată informația doar pentru perioada de un an de zile înainte de producerea accidentului rutier. Nu se dorește obținerea unei informații inutile, ci doar acea informație care va ajuta la constatarea tuturor circumstanțelor necesare regularizării dosarului de daune.

Mai mult, reclamanta a relevat că, nu s-a solicitat prezentarea altor date referitoare la trecerea frontierei de stat, ci doar faptul traversării frontierei de stat și timpul. Aceste date sunt imperioase necesare pentru regularizarea dosarului de daune și eventual exercitarea drepturilor prevăzute de lege ale unei companii de asigurări.

În afară de aceasta, reclamanta a invocat că, xxxxx, conducând automobilul de model xxxxx cu numărul de înmatriculare xxxxx a fost recunoscut vinovat în comiterea accidentului rutier produs la 06 noiembrie 2018. La momentul producerii accidentului rutier, autovehiculul de model xxxxx cu numărul de înmatriculare xxxxx era asigurat la CA „General Asigurări” SA. Astfel, xxxxx are calitatea de asigurat pe marginea contractului de asigurare de răspundere civilă auto pentru automobilul de model xxxxx cu numărul de înmatriculare xxxxx. În aceste condiții, informația este solicitată cu scopul executării conforme a contractului de asigurare xxxxx pentru autovehiculul de model xxxxx cu numărul de înmatriculare xxxxx, în care calitatea de asigurat o are xxxxx.

Reclamanta a menționat că, a înaintat către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră cererea nr.1198 din 21 iunie 2018 privind furnizarea informațiilor pentru executarea obligației sale de a regularizare a dosarului de daune și concomitent pentru a executa obligațiile utilizatorului de autovehicul de a prezenta actele conform art.18 din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

Reclamanta a relevat că, obținerea acestei informații este necesară și pentru realizarea interesului legitim al companiei de a constata cazurile de regres prevăzute de art.29 din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

La 25 martie 2021, reclamanta CA „General Asigurări” SA și-a concretizat pretențiile, solicitând constatarea ilegalității refuzului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.35/7-4-6678 din 07 decembrie 2020 privind furnizarea informației, constatarea ilegalității necomunicării în termen a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră a contestațiilor nr. 2930 și nr. 2931 împotriva furnizării informației din 15 decembrie 2020, obligarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră de a elibera CA „General Asigurări” SA informația solicitată prin cererea din 27 noiembrie 2020 și anume, de a comunica traversările frontierei de stat a Republicii Moldova de către cetățeanul xxxxx în perioada 06 noiembrie 2017 – 06 noiembrie 2018 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 19 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost atras în calitate de terț xxxxx (f.d.92-93).

Prin hotărârea din 20 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani s-a admis parțial acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de CA „General Asigurări” SA împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerului Afacerilor Interne privind anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ. S-a anulat ca ilegal refuzul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.35/7-4-6678 din 07 decembrie 2020 privind prezentarea informației necesare examinării cazului asigurat. S-a obligat Inspectoratul General al Poliției de Frontieră să elibereze CA „General Asigurări” SA informația solicitată prin cererea din 27 noiembrie 2020. În rest, pretențiile reclamantului au fost respinse ca neîntemeiate (f.d.116; 186-204, vol.I).

Invocând ilegalitatea și netemeinicia hotărârii din 20 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, la data de 06 august 2021 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe în partea în care a fost admisă acțiunea CA „General Asigurări” SA, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care acțiunea înaintată de CA „General Asigurări” SA să fie respinsă integral (f.d. 126, vol.I).

Hotărârea motivată din 20 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată apelantului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră la data de 24 noiembrie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție, anexat la materialele cauzei (f.d.207).

La data de 16 decembrie 2021 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus motivarea apelului (f.d. 212- 223, vol.I).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră împotriva hotărârii din 20 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, fiind menținută hotărârea din 20 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 27; 28-42, vol.II).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a invocat că, prima instanță întemeiat a anulat ca ilegal refuzul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.35/7-4-6678 din 07 decembrie 2020 privind prezentarea informației necesare examinării cazului asigurat și a obligat Inspectoratul General al Poliției de Frontieră să

elibereze CA „General Asigurări” SA informația solicitată prin cererea din 27 noiembrie 2020.

Făcînd referire la art.6¹ din Legea nr.407-XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, instanța de apel a menționat că, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră avea obligația de a furniza informația solicitată de CA „General Asigurări” SA. Or, aceasta este o autoritate publică, care deține informații și date ce pot asista examinarea circumstanțelor.

Prin urmare, instanța de apel consideră neîntemeiate argumentele apelantului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră precum că, nu este competent să cerceteze accidente și nu este obligat să prezinte informația solicitată, deoarece acestea contravin Legii nominalizate. Or, în norma de drept susmenționată, legiuitorul, utilizând conjuncția sau, și, ori, obligă Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, ca autoritate publică, care deține informații și date ce pot asista examinarea circumstanțelor legate cu accidente de vehicule, să furnizeze informațiile solicitate.

Instanța de apel a făcut referire la art.5 alin.(5) din Legea nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal și a invocat că, acesta nu instituie restricția privind lipsa consimțămîntului subiectului datelor cu caracter personal în furnizarea informației solicitate.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, însăși din cererea de furnizare a informației, scopul declarat al CA „General Asigurări” SA era cel de exercitare a unui drept protejat de lege - eventualul drept de regres al companiei de asigurări împotriva persoanei vinovate, în cazul în care ultimul a admis careva încălcări de lege.

Făcînd referire la art.18 alin.(1) lit.e) din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și pct.21 al Regulamentului cu privire la permisul de conducere, organizarea și desfășurarea examenului pentru obținerea permisului de conducere și condițiile de admitere la traficul rutier, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 1452 din 24 decembrie 2007 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la permisul de conducere, organizarea și desfășurarea examenului pentru obținerea permisului de conducere și condițiile de admitere la traficul rutier, instanța de apel a relevat că, la momentul accidentului rutier terțul xxxxx circula cu permis de conducere emis de către autoritatea italiană, iar scopul solicitării de către CA „General Asigurări” SA este identificarea uneia dintre circumstanțele producerii riscului asigurat, mai exact, capacitatea persoanei vinovate de a conduce autovehicule pe teritoriul Republicii Moldova.

Instanța de apel a invocat că, deoarece șoferul autovehiculului implicat în accidentul rutier era cetățean străin și pentru a se afla dacă cetățeanul xxxxx era sau nu obligat la data accidentului rutier să dețină permis de conducere emis de autoritățile Republicii Moldova, urma ca CA „General Asigurări” să cunoască dacă acesta a intrat în Republica Moldova mai mult decât 6 luni înainte de producerea accidentului rutier.

În context, instanța de apel a menționat că, în cauza dedusă judecării terțul xxxxx are calitatea de asigurat în baza contractului de asigurare de răspundere civilă auto pentru automobilul de model xxxxx cu numărul de înmatriculare xxxxx. În aceste condiții informația este solicitată de CA „General Asigurări” SA în scopul executării contractului de asigurare xxxxx pentru autovehiculul de model xxxxx, cu numărul de înmatriculare xxxxx, în care calitatea de asigurat o are terțul xxxxx. Informația referitoare la transmiterea datelor cu caracter personal, ce vizează traversările frontierei de stat a Republicii Moldova de către cetățeanul xxxxx, în perioada 06 noiembrie 2017 – 06

noiembrie 2018, a fost necesară intimarea CA „General Asigurări” pentru regularizarea dosarului de daune și eventual exercitarea dreptului său de regres.

Instanța de apel a menționat că, potrivit Directivei (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor, colectarea datelor cu caracter personal ar trebui să fie efectuată în scopuri determinate, explicite și legitime în cadrul domeniului de aplicare al prezentei directive, iar prelucrarea acestora nu ar trebui să se facă în scopuri care sunt incompatibile cu obiectivele prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a infracțiunilor sau ale executării pedepselor, inclusiv al protejării împotriva amenințărilor la adresa securității publice și al prevenirii acestora. În cazul în care datele cu caracter personal sunt prelucrate de către același sau de către un alt operator într-un scop care se încadrează în domeniul de aplicare al prezentei directive, dar este diferit de scopul în care au fost colectate, o astfel de prelucrare ar trebui să fie permisă cu condiția ca o astfel de prelucrare să fie autorizată în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile și este necesară și proporțională în raport cu acest alt scop.

La fel, instanța de apel a relevat că, pct.69 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice stipulează că, în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date, ar trebui să revină operatorului sarcina de a demonstra că interesele sale legitime și imperioase prevalează asupra intereselor, sau a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei vizate.

Totodată, instanța de apel a invocat și prevederile art.1853 alin.(1) din Codul civil conform cărora, asiguratorul ia toate măsurile rezonabile pentru a examina în mod prompt cererea de despăgubire bazată pe un caz asigurat. Iar, alin.(3) lit.b) al aceluiași articol prevede expres că, asiguratorul este în drept să prezinte instituțiilor de rigoare interpelări, adrese și petiții care ar viza circumstanțele cazului pretins asigurat.

Astfel, instanța de apel a relevat că, instanța de fond întemeiat a stabilit obligația Inspectoratului General al Poliției de Frontieră de a furniza informația solicitată de CA „General Asigurări” SA. Or, imixiunea în drepturile terțului xxxxx, protejate de Legea privind protecția datelor cu caracter personal, este prevăzută de art.5 alin.(5) al Legii nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, iar scopul final urmărit de CA „General Asigurări” SA este de a contribui la respectarea normelor ce asigură siguranța traficului rutier, inclusiv prin eventuala exercitare a dreptului de regres asupra persoanei vinovate, prevalează asupra dreptului terțului xxxxx la protecția datelor acestuia cu caracter personal, motiv pentru care, instanța de fond temeinic a conchis asupra caracterului ilegal al refuzului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră de a furniza informația solicitată de CA „General Asigurări” SA și întemeiat a obligat Inspectoratul General al Poliției de Frontieră să elibereze CA „General Asigurări” SA informația solicitată prin cererea din 27 noiembrie 2020.

La data de 24 mai 2022 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus recurs împotriva deciziei din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.52-53, vol.II).

Ulterior, la data de 17 octombrie 2022 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus motivarea recursului (f.d.56-67, vol.II).

În susținerea recursului recurentul a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată prin faptul că, au fost încălcate și aplicate eronat

normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Recurentul a menționat că, informația privind traversarea frontierei de stat de către terțul xxxxx se conține în sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră. Sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră este parte componentă a resurselor informaționale de stat ale Republicii Moldova, fapt reglementat de prevederile anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 834 din 07 iulie 2008 cu privire la sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră. Sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră nu este o resursă informațională publică.

De asemenea, recurentul a relevat că, în cauza dedusă judecării nu există consimțământul subiectului datelor cu caracter personal, și anume a terțului xxxxx.

Recurentul a invocat că, scopul urmărit de către intimata CA „General Asigurări” SA prin solicitarea informațiilor referitoare la traversarea frontierei de stat de către terțul xxxxx excede domeniul de competență al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

Totodată, perioada indicată de intimată și anume: 01 noiembrie 2017 – 01 decembrie 2018, nu poate fi justificată sub niciun aparent temei legal. De jure obligarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră de a dezvălui prin transmitere datele cu caracter personal ce vizează traversarea frontierei de stat ale terțului xxxxx în volumul solicitat, contravine vădit prevederilor art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal. Un alt aspect important, este situația de jure în care potrivit pct. 15 din conceptul tehnic al sistemului informațional integrat al Poliției de Frontieră nu se regăsește categoria de informații precum permisul de conducere.

Recurentul a menționat că, prin eventuala obligare irevocabilă a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră la eliberarea informației în lipsa consimțământului subiectului Datelor cu caracter personal, pentru un scop excesiv care nu are tangență cu activitatea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, din sistemul informațional care nu este o resursă informațională publică, ar constitui o atribuire de către instanțele de judecată a unor competențe caracteristice altor autorități publice.

De asemenea, recurentul a relevat că, instanța de fond, dar și instanța de apel au invocat că, scopul solicitării informației care constituie date cu caracter personal constă în determinarea întrunirii temeiurilor de regres față de conducătorul auto vinovat de producerea accidentului rutier. Însă, distinct de concluziile instanțelor de judecată în cauza dedusă judecării, în cadrul dezbaterilor judiciare, răspunzând la întrebările adresate de către reprezentantul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, CA „General Asigurări” SA a comunicat că, scopul solicitării informației a fost verificarea valabilității permisului de conducere a terțului xxxxx.

Recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs; casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi decizii privind respingerea integrală a cererii de chemare în judecată înaintată de CA „General Asigurări” SA.

La data de 17 octombrie 2022 în adresa intimațiilor CA „General Asigurări” SA, Ministerului Afacerilor Interne și terțului xxxxx a fost expediată copia recursului depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 68, vol.II).

Prin referința depusă la data de 17 octombrie 2022 CA „General Asigurări” SA a solicitat de a fi declarat inadmisibil recursul depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră (f.d.73-80, vol.II).

Prin referința depusă la 09 noiembrie 2022, Ministerul Afacerilor Interne a solicitat admiterea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră (f.d.86 - 90).

Plicul cu avizul, prin care a fost expediată terțului xxxxx copia recursului depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a fost restituit cu mențiunea „plecat” (f.d.71-72, vol.II).

Este de notat că pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016 pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poștale, definește trimiterea nereclamată ca fiind o trimitere poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.

Iar, punctul 104 al aceleiași Hotărâri prevede că, trimiterile poștale interne nedistribuite se înapoiază expeditorului, iar cele internaționale nedistribuite se înapoiază către administrația poștală a țării de origine ale cărei mărci de francare figurează pe trimitere. Înainte de înapoiere, oficiul de destinație trebuie să indice pe trimitere cauza nedistribuirii: "Necunoscut" ("Inconnu"), "Refuzată" ("Refusé"), "Mutat" ("Déménagé"), "Nereclamată" ("Non réclamé"), "Adresă incompletă" ("Adresse insuffisante") sau altă cauză, să înscrie pe fața trimiterii mențiunea "Retur" ("Retour") și să aplice ștampila sa de zi pe versoul scrisorii sau pe fața cărților poștale.

Drept urmare, faptul că destinatarul xxxxx nu a solicitat ridicarea de la oficiul poștal a plicului expediat de către Curtea Supremă de Justiție, nu poate fi imputată instanței de judecată.

Astfel, fiind eludată posibilitatea terțului xxxxx de a recepționa copia recursului depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 17 mai 2022 (f.d. 27; 28-42, vol.II).

La data de 24 mai 2022 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus recurs împotriva deciziei din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.52-53, vol.II).

Decizia motivată din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră la data de 28 septembrie 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție, anexat la materialele cauzei (f.d. 51, vol.II).

La data de 17 octombrie 2022 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus motivarea recursului (f.d.56-67, vol.II).

Astfel, recursul depus de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră împotriva deciziei din 17 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ,

recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar

chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Nicolae Craiu

Nina Vascan